

Karácsonyi ünnepi konceptus

Legátusi ajánlólevél

„A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” (Róm 8,19)

Isten Fia már két évezreddel ezelőtt megjelent a teremtett világban. A betlehemi jászolbólcsőben Ő vált láthatóvá, bár ez a megjelenés alázatos volt. Megjelenésekor a mennyei hírnökök úgy mutatták be Őt a teremtett világ képviselőjében jelenlévő pásztoroknak, hogy Megtartó (Lk 2,11). Később a teremtő Isten, mennyei Atyaként kétszer is bizonyosságát adja, hogy az Ő Fia megjelent a teremtett világban. Atyai hangja először a keresztelés alkalmával, majd a megdicsőülés hegyén volt hallható: „Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm. Őt hallgassátok!” (Mt 3,17; Mt 17,5) Karácsony Isten Fiának a megjelenése. Benne, a teremtő Isten, a teremtett világ és ember számára kinyilatkoztatta akaratát. Felfedte az isteni váltságtervet. Azt, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egy szülött Fiát adta érte, hogy valaki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16).

Isten Fiának lesz még egy látható, apokalipszisszerű megjelenése, de az már nem alázatos, hanem dicsőséges lesz. „Íme, eljő a felhőkkel, és minden szem meglátja Őt” (Jel 1,7). Addig a világ és az ember sóvárogva vár. Reménységben várjuk az örökséget (Róm 8,17). Ez a várakozás a mi állandó adventünk. Nemcsak a rothadandóság rabságából (Róm 8,21) szabadulni vágyó világ adventje ez, hanem azoké is, akik tudják, hogy „milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk” (1Jn 3,1) Mikor Isten Fia dicsőségesen megjelenik, akkor az is nyilvánvalóvá lesz majd, hogy mivé leszünk (1Jn 3,2).

Isten Fia, utolsó földi szavaiban: „veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20), és a fiúság Lelke, aki „bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk” (Róm 8,16) lehetővé tették Isten fiainak megjelenését. Isten Fia két megjelenése közt, a teremtett világ azoknak a jelenlétét sóvárogja, „akiket Isten Lelke vezérel, (mert) azok Istennek fiai” (Róm 8,14). Ez a várakozás nem megalapozatlan, hiszen maga Jézus Krisztus adta Isten fiainak ezt a rendeltetést, azzal, hogy a föld sóinak és a világ világosságának nevezte őket (Mt 5,13–14). A Heidelbergi Káté 32. kérdés-felelete is erre emlékeztet. Azért vagyok Isten fia (azért neveztetem keresztyénnek), hogy „az Ő nevét valljam, magamat Neki élő hálaáldozatul adjam, ez életben a bűn és Sátán ellen szabad lelkiismerettel viaskodjam, ez élet után pedig az örökkévalóságban Krisztussal minden teremtményen uralkodjam”. A teremtett világ és Isten fiai együtt várnak, sóvárogva. A világ, néha hangtalan sikollyal, vagy alig hallható nyögésekkel ránk vár. Mi pedig, akik Isten fiainak neveztetünk, Rá várunk. Nem bizonytalan-

ra, és nem tétlenül várunk, hanem arra törekszünk, hogy azok legyünk, akik vagyunk, hogy nyilvánvalóvá lehessen már most, hogy Isten gyermekei vagyunk!

Megtartó reménységgel (Róm 8,24) köszöntünk Titeket, Istennek fiait és lányait. Lássátok meg, milyen nagy szeretetet adott nekünk Isten, hogy Isten fiainak neveztetünk! Ezt hivatottak hallhatóvá és láthatóvá tenni Teológiai Intézetünk küldöttei, a legátusok. Köszönjük, hogy fogadjátok őket. Imádkozzatok azért, hogy legációjuk Isten Lelke által vezérelt megjelenés legyen köztetek, és veletek együtt bizonyosságát adhassák annak, hogy Isten gyermekei vagyunk (Róm 8,16).

Kolozsvár, 2004 adventjében.

A Teológiai Intézet tanári karának nevében:
Kelemen Attila
lelkinevelő tanár

Dsida Jenő

Könyörgés csodáért

Az ökör ismeri gazdáját,
a szamár is tudja jászla urát,
csak te, Izrael,
nem ismered föl a te Uradat.
Pedig hajnalodik kelet felől.
A mérhetetlen fény és árnyék
itt áll a jobbom felől
s vezeti vérembe mártott tollamat.

A siralmak völgyében nyüzsgő tömeg.
A vakok látni akarnak,
a süketek hallani
s a poklosok szája gyógyulásért vonaglik.
Arcom patakozó könnyét
a felkelő nap üstöke letörli
s az elnémult sokaság fölött
a lángrahasadt egekbe kiáltok:

Adonai, tégy csodát!